

Nr 187.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 18 § 1 mom. i förordningen den 15 december 1914 (nr 436) angående statsmonopol å tobakstillverkningen i riket, m. m.; given Stockholms slott den 22 februari 1927.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att

dels antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 18 § 1 mom. i förordningen den 15 december 1914 (nr 436) angående statsmonopol å tobakstillverkningen i riket,

dels ock bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen därjämte hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Lyberg.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 18 § 1 mom. i förordningen den 15 december 1914 (nr 436) angående statsmonopol å tobakstillverkningen i riket.¹

Häriigenom förordnas, att 18 § 1 mom. i förordningen den 15 december 1914 angående statsmonopol å tobakstillverkningen i riket skall erhålla följande ändrade lydelse:

18 §.

1 mom. I varje tobaksvaras priskurantpris skall skatt ingå dels med ett belopp, vilket motsvarar nedanstående procent av priskurantpriset eller i fall, som avses i 22 § 2 mom. fjärde stycket, av varans värde, dels ock med nedan angivna, i förhållande till varans myckenhet bestämda belopp, nämligen:

	För inom riket tillverkad vara			För till riket införd vara		
	procent av priskurantpriset eller värdet	belopp för		procent av priskurantpriset eller värdet	belopp för	
		1 st.	1 kg.		1 st.	1 kg.
		öre	kr.		öre	kr.
Cigarrer	22	0.8	—	24	4	—
Cigarrcigarretter	31	0.4	—	32	2	—
Cigarretter	48	0.2	—	39	1.8	—
Röktobak	39	—	1.50	39	—	1.50
Tuggtobak	29	—	1	39	—	1.50
Snus	37	—	0.75	39	—	1.50

I skattehänseende utgöres skillnaden mellan cigarr och cigarrcigarrett därav, att den senare saknar spets, har skuren inlaga samt i vikt uppgår till högst 3.3 gram.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1927.

¹ Senaste lydelse, se 1926: 23.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 22 februari 1927.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden THYRÉN, RIBBING, MEURLING, GÄRDE, PETTERSSON, HELLSTRÖM, ROSÉN, HAMRIN, ALMKVIST, LYBERG.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Lyberg, anför:

Vid framläggande i årets statsverksproposition av finansplanen för budgetåret 1927—1928 anmälde jag mig hava för avsikt att till täckande av en beräknad brist i budgeten å 7 miljoner kronor föreslå — utom annan skatteökning, avsedd att inbringa 3 miljoner kronor — en ökning i skatten å vissa tobaksvaror, varigenom resterande 4 miljoner kronor skulle tillföras statskassan. Vid beräkningen av tobaksskattens avkastning under samma budgetår förklarade jag mig med stöd av tidigare årsresultat och efter att hava rådfört mig med ledningen för aktiebolaget svenska tobaksmonopolet kunna förutsätta, att, under antagande att nuvarande skattesatser bibehölles, ett belopp av 57 miljoner kronor skulle under budgetåret inflyta i tobaksskatt, i följd varav och då genom den påräknade ökningen i skatteinkomsten skulle erhållas ett ytterligare tillskott av 4 miljoner kronor, inkomsttiteln tobaksskatt i budgetförslaget beräknats till 61 miljoner kronor.

Inledning.

Jag anhåller nu att få anmäla upprättat förslag till de ändringar i skattesatserna, genom vilka den beräknade inkomstökningen skulle erhållas.

Statsverkets inkomster av tobakshanteringen inflöto före den 1 juli 1924 — bortsett från den kronoskatt, aktiebolaget svenska tobaksmonopolet hade att erlægga — i väsentligen tre olika former, nämligen dels såsom utdelning å de staten tillhöriga samtliga stamaktierna i bolaget, dels såsom tobaksskatt, vilken utgick med belopp motsvarande vissa procent av pris-kurantpriset eller varans värde, och dels såsom tullavgifter; till nämnda inkomstformer kom såsom en fjärde den år 1922 införda särskilda skatten.

Tobaksbeskattningen i tiden efter tobaksmonopolets införande.

Genom en den 14 mars 1924 dagtecknad proposition, nr 192, framlades bland annat vissa förslag till förändringar i tobaksbeskattningen. Dessa förslag inneburo i sina huvuddrag, att tullavgifterna å såväl råtabak som färdiga tobaksvaror överfördes till en efter stycketal respektive vikt utgående skatt, i samband varmed till skydd för den svenska odlingen monopolets

1924.

utövare berättigades att tillgodoföra sig ett mot råtabakstullen svarande belopp för varje inköpt kilogram av svensk tobak, *att* den ordinarie och den särskilda skatten sammanslogos till en efter värdet utgående procentuell skatt, *att*, med bibehållande i övrigt av ungefär den dåvarande sammanlagda skattebelastningen å tobak och tobaksvaror, 3 procent av totalomsättningens belopp överfördes från vinst till skatt, i samband varmed den i licensavgiften ingående andelen till monopolbolaget, vilken då utgick med 18 procent av priskurantpriset, begränsades till högst 14 procent av samma pris, *att* skattesatserna de olika varuslagen emellan så avvägdes, att med utgångspunkt från den dåvarande skattebelastningen den föreslagna överföringen av vinst till skatt i huvudsak drabbade röktobak, som då var lågt beskattad och som visat den ojämförligt kraftigaste omsättningen, samt därefter i fallande skala snus, cigarretter, tuggtobak och eigarrer, *samt att* den sedan år 1922 införda merbelastning, som utöver tullen åvilade de importerade varorna, bibehölls, ehuru med någon jämkning nedåt. Vidare föreslogs ingående av avtal med aktiebolaget svenska tobaksmonopolet om tillägg till det mellan staten och bolaget den 12 februari 1915 upprättade kontraktet angående utövande av svenska statens tobaksmonopol. Enligt punkt 5 av detta tilläggsavtal skulle det åligga bolaget att vid fastställandet av tobaksvaras priskurantpris så avväga den del av belastningen, som avsåge att lämna vinst å rörelsen, att vinsten därvid icke beräknades högre än som vore erforderligt för beredande åt bolaget av skälig inkomst å rörelsen.

Riksdagen biföll berörda förslag. Författningar i ämnet utfärdades den 20 juni 1924, varjämte Kungl. Maj:t å statens vägnar samma dag med monopolbolaget träffade överenskommelse av det innehåll, som i propositionen förutsatts.

Enligt de sålunda meddelade bestämmelserna skulle från och med den 1 juli 1924 i varje tobaksvaras priskurantpris skatt ingå dels med ett belopp, vilket motsvarade följande procenttal av priskurantpriset eller varans värde, dels ock med härefter angivna, i förhållande till varans myckenhet eller vikt bestämda belopp, nämligen:

	För inom riket tillverkad vara			För till riket införd vara		
	procent av priskurantpriset eller värdet		belopp för 1 st. 1 kg.	procent av priskurantpriset eller värdet		belopp för 1 st. 1 kg.
	öre	kr.		öre	kr.	
Cigarrer	18	0.8	—	22	4	—
Cigarrecigarretter	25	0.4	—	28	2	—
Cigarretter	40	0.2	—	35	1	—
Röktobak	35	—	1	35	—	1.50
Tuggtobak	25	—	1	35	—	1.50
Snus.....	33	—	0.50	35	—	1.50

I riksstaten upptogs för budgetåret 1924—1925 tobaksskatt med 50 miljoner kronor och utdelning i aktiebolaget svenska tobaksmonopolet med 9 miljoner kronor. För nämnda statsregleringsperiod utgjorde den behållna inkomsten från tobakshanteringen 51,068,382 kronor 61 öre av tobaksskatt 1,028,690 kronor 87 öre av särskild skatt å tobaksvaror och 8,990,000 kronor såsom utdelning å stamaktierna i bolaget, motsvarande 31 procent å stamaktiekapitalet, 29 miljoner kronor.

I statsverkspropositionen till 1925 års riksdag beräknades för budgetåret 1925—1926 inkomsten av tobaksskatt till 50 miljoner kronor, och såsom utdelning i aktiebolaget svenska tobaksmonopolet upptogs med hänsyn till punkt 5 i tilläggsavtalet ett belopp av 6,380,000 kronor, motsvarande 22 procent å stamaktiekapitalet.

1925.

Riksdagen godtog de sålunda föreslagna beräkningarna, därvid riksdagen emellertid med anledning av berörda punkt 5 av tilläggsöverenskommelsen godkände följande uttalande av vederbörande utskott: De prissänkningar å olika tobaksvaror, som av bolaget till följd av nämnda bestämmelse vidtagits eller kunde komma att vidtagas, måste, då tobaksskatten till en del utginge i procent av priskurantpriset, medföra en minskning av statens inkomster av tobaksskatten, under förutsättning att konsumtionen ej väsentligen ökades. Det hade synts utskottet angeläget, att, därest en sådan minskning framträdde, Kungl. Maj:t redan vid början av 1926 års riksdag framlade sådant förslag om höjning av skattesatserna för tobak, som kunde erfordras för att inkomsten av tobaksskatten för budgetåret 1925—1926 skulle komma att uppgå till minst 50 miljoner kronor.

Till grund för den i 1924 års proposition föreslagna och av riksdagen beslutade överföringen av viss vinst till skatt låg den av dåvarande chefen för finansdepartementet uttalade uppfattningen, att statens inkomster ur tobakshanteringen för framtiden borde i större utsträckning än som skett uttagas i form av skatt, medan utdelningen å såväl stamaktie- som preferensaktiekapitalet borde kunna icke oväsentligt nedsättas. Den skedda överföringen förutsågs dock bliva otillräcklig för nedbringande av vinsten till skäligt belopp i förhållande till aktiekapitalet, och det förutsattes, att efter vunnen erfarenhet rörande vinstöverföringens verkningar ytterligare sådan överföring skulle bliva vidtagen genom åtgärder från statsmakternas sida.

I anledning av förut återgivna uttalande av 1925 års riksdag anmodade Kungl. Maj:t i juni 1925 styrelsen för aktiebolaget svenska tobaksmonopolet att verkställa utredning rörande lämpligaste sättet för åstadkommande av den överföring från vinst till skatt, som, i den mån prissänkning ansågs ej böra ifrågakomma, kunde bliva erforderlig till följd av punkt 5 i tilläggsöverenskommelsen den 20 juni 1924, samt att avgiva det förslag, var till utredningen kunde giva anledning.

I september 1925 avgav monopolbolagets styrelse yttrande och förslag i ämnet.

Styrelsen erinrade därvid om de i 1924 års proposition gjorda uttalandena i frågan om överföring av vinst till skatt samt anförde vidare: Det vore

ett fullföljande av de i berörda proposition lämnade, av riksdagen godkända riktlinjerna, då en undersökning verkställdes, huru mycket lämpligen kunde överföras från vinst till skatt. Styrelsen hade vid denna undersökning med hänsyn tagen till de vidtagna prissänkningarna räknat med en årlig omsättningssumma å monopolbolagets egen försäljning av cirka 110 miljoner kronor och å de av handlandena importerade tobaksvarorna av cirka 16 miljoner kronor. Av den vinst, som för bolaget härå uppstode, syntes det styrelsen lämpligt, att 4 procent å priskurantpriset överfördes till skatt. För alla varuslag skulle sålunda värdeskatten ökas med 4 procent. Detta skulle medföra en skatteökning respektive vinstminskning i fråga om bolagets försäljning av cirka 4.5 miljoner kronor och i fråga om importvarorna av cirka 0.65 miljon kronor. Denna överföring från vinst till skatt innebure, att bolagets andel av licensavgiften automatiskt borde nedsättas från 14 procent till 10 procent, och det kunde ifrågasättas, om icke samtidigt därmed den i författningen intagna maximisatsen 14 procent borde bestämmas till 10 procent. Den totala årliga skatteinkomsten från tobaksmonopolet syntes då kunna beräknas bliva cirka 55 miljoner kronor.

1926.

Med proposition nr 36 till 1926 års riksdag framlade Kungl. Maj:t, i ändamål att åstadkomma en ytterligare överföring av vinst till skatt, för riksdagen förslag om sådana ändringar i tobaksbeskattningen, att värdeskatten för alla varuslag höjdes med 4 procent, i sammanhang varmed den monopolbolaget tillkommande andel i licensavgiften för till riket införda tobaksvaror nedsattes från högst 14 till högst 10 procent av varans pris-kurantpris. Ändringarna skulle träda i kraft den 1 mars 1926.

Vid anmälan av frågan om avlåtande av sistnämnda proposition uttalade dåvarande departementschefen, att man med de förordade skattesatserna syntes kunna påräkna en inkomst av tobaksskatten av omkring 55,500,000 kronor för helt budgetår, d. v. s. omkring 5.5 miljoner kronor mera än det i riksstaten för budgetåret 1925—1926 beräknade beloppet. Å andra sidan syntes utdelningen å de staten tillhöriga stamaktierna i bolaget bliva reducerad från 6,380,000 kronor till 3,770,000 kronor — till vilket sistnämnda belopp utdelningen upptagits i statsverkspropositionen till 1926 års riksdag. Den utdelning, som skulle tillgodokomma statsverket under budgetåret 1926—1927 hänförde sig till bolagets verksamhet under år 1926. Det måste anses vara i överensstämmelse med den tankegång, som låge till grund för den föreslagna överföringen från vinst till skatt, att blivande utdelning såvitt möjligt närmade sig den med hänsyn till de nya skattesatserna beräknade. Dessa skattesatser syntes därför böra bringas i tillämpning snarast möjligt, under år 1926, i vilket hänseende departementschefen föresloge den 1 mars 1926. Vid bifall till detta förslag syntes tobaksskatten för budgetåret 1925—1926 kunna beräknas giva omkring 51.7 miljoner kronor.

Riksdagen biföll Kungl. Maj:ts förslag, och författning i ämnet utfärdades den 19 februari 1926.

Tobaksskatteintäkten under budgetåret 1925—1926, som i enlighet med vad förut anförts i riksstaten beräknats till 50 miljoner kronor och i propositionen nr 36 år 1926 till 51.7 miljoner kronor, inbragte något mera än sistnämnda belopp eller 52,073,739 kronor 15 öre. I utdelning å statens aktier i monopolbolaget inflöt det beräknade beloppet, 6,380,000 kronor.

Statens sammanlagda inkomster av tobakshanteringen under åren 1920—1926 framgå av följande tabell.

Statens inkomster av tobakshanteringen.

*Statens inkomster av tobakshanteringen.*¹

(I 1,000-tal kronor.)

	1920	1921	1922	1923	1924	1925	1926
Tobaksskatt	45,887	41,750	35,551	32,593	41,241	51,433	54,725
Särskild skatt å tobaksvaror	—	—	7,591	10,022	6,393	—	—
Utdelning	7,685	8,990	8,990	11,600	11,600	8,990	6,380
Tull å råtabak och färdiga tobaksvaror cirka	9,100	8,300	6,000	6,100	3,100	—	—
Inkomst- och förmögenhetsskatt	1,983	2,291	2,139	3,050	3,726	3,459	2,054
Summa	64,655	61,331	60,271	63,365	66,060	63,882	63,159

För utrönande av huru den nu erforderliga ökningen i tobaksskatteintäkten å 4 miljoner kronor lämpligast skulle åvägabringas, har jag låtit inom finansdepartementet verkställa en undersökning, vars resultat i korthet sammanfattats i en inom departementet upprättad promemoria angående ändringar i tobaksbeskattningen och därtill hörande, med 1—4 betecknade tabellbilagor, vilka sistnämnda torde få under samma nummerbeteckningar fogas såsom bilagor vid dagens statsrådsprotokoll.

Förslag till ändringar i tobaksbeskattningen.

Inom finansdepartementet upprättad promemoria.

Över denna promemoria hava yttranden avgivits av styrelsen för aktiebolaget svenska tobaksmonopolet ävensom av svenska tobaksengrossisternas förening.

I promemorian anfördes — efter erinran, att man genom den ifrågasatta skatteökningen åsyftade en ökning i skatteintäkten av 4 miljoner kronor till sammanlagt 61 miljoner — till en början följande:

»Vid avvägande av de skattesatser, varigenom den åsyftade skatteökningen skulle åstadkommas, synes man till en början lämpligen böra tillse, huruvida beträffande något varuslag den inhemska tillverkningen visar sådan vinst, att ytterligare överföring från vinst till skatt kan äga rum. Där så icke är fallet bör i främsta rummet uppmärksammas, att icke genom av skatteförhöjning föranledd fördyring av tobaksvarorna någon mera betydande

¹ Uppgifterna avse under resp. år till statsverket *inlevererade* medel. Den på år 1926 *belöpande* tobaksskatten uppgick till 55,934,000 kronor, varifrån emellertid skall avräknas 626,000 kronor, utgörande gottgörelse med 80 öre för kilogram för av monopolbolaget inköpt inom riket odlad tobak. Nettoavkastningen uppgick alltså till 55,308,000 kronor.

förskjutning i konsumtionen från dyrare till billigare varor äger rum. Genom en dylik förskjutning skulle nämligen dels vad staten angår det finansiella resultatet av skatteökningen äventyras, dels ock skada tillfogas tobaksmonopolet därigenom att vissa anläggningar och råmateriel icke komme till avsedd användning. Hänsyn bör alltså tagas till de olika tobaksvarornas så att säga relativa skatteförmåga. Sådana tobaksvaror, vilkas omsättning i följd av deras dyrhet visat nedåtgående eller stagnerande tendens, böra ur denna synpunkt icke bliva föremål för ökad beskattning, utan den ökade skattebördan bäras av de varuslag, vilka företett ökning i omsättningen eller beträffande vilka en mindre prisökning icke kan väntas medföra någon mera betydande konsumtionsminskning. Vidare bör beaktas, att det skydd, varav den inhemska tillverkningen ansetts vara i behov för att icke importen skall å densamma utöva en alltför ogynnsam inverkan, i stort sett bibehålles med de mindre jämkningar, vartill under de senaste åren inträffade förskjutningar i importen beträffande vissa varuslag kunna föranleda.»

Beträffande förbrukningen av tobaksvaror i riket under åren 1924—1926 lämnades i promemorian i anslutning till en såsom bilaga 1 betecknad tabell över förhållandet mellan tobakshandlarnas import och tobaksmonopolets försäljningar följande översikt:

»Genomsnittspriset för inom riket tillverkade *cigarrier* utgjorde åren 1924—1926 omkring 25, 22.3 och 22 öre, och omsättningen uppgick i miljoner stycken till respektive 39.1, 39.5 och 41.1. Motsvarande siffror för importen äro: medelpriset åren 1924—1926 34.3, 37.2 och 37.7 öre samt omsättningen 12.6, 9.4 och 8.7 miljoner stycken. Importen har sålunda i förhållande till tobaksmonopolets försäljning i antal nedgått från 32.2 procent 1924 till 23.8 procent 1925 och 21.2 procent 1926.

För *cigarrecigarretter* utgjorde åren 1924—1926 genomsnittspriset för den inhemska tillverkningen 12.3, 11.6 och 11.2 öre och omsättningen 127.7, 136.8 och 141.3 miljoner stycken, under det att importen för samma år utvisar ett medelpris av 14.7, 15.1 och 15.7 öre och en omfattning av 16.3, 12.1 och 10.9 miljoner stycken. Jämväl beträffande detta varuslag företer alltså importen sjunkande siffror såväl absolut taget som i förhållande till tobaksmonopolets försäljning. Procenttalen beträffande antalet för de olika åren äro 12.8, 8.8 och 7.7.

Cigarretter förete en betydande skillnad i medelpriset mellan inom riket tillverkade och importerade varor, nämligen för år 1926 3.7 öre för inom riket tillverkad och 7.3 öre för importerad vara. Beträffande detta varuslag synes emellertid böra beaktas, att av tobaksmonopolets hela försäljning 1926, 1,204.3 miljoner stycken, icke mindre än 1,031.3 miljoner stycken utgöres av *cigarretter med munstycke*, av vilket varuslag import praktiskt taget icke förekommer. För dessa *cigarretter* utgör den inhemska tillverkningens medelpris endast 3.2 öre. Tobaksmonopolets försäljning av *cigarretter*

utan munstycke åter har för åren 1924—1926 utgjort allenast respektive 175.9, 140.8 och 173 miljoner stycken med ett medelpris av 7.6, 8 och 6.9 öre. Motsvarande siffror för importen äro 68, 105.8 och 106.2 miljoner stycken med ett medelpris av 8.6, 7.6 och 7.3 öre. Vad cigarretter angår ligga alltså medelpriserna för sådana varor, i fråga om vilka konkurrens faktiskt äger rum, mycket nära varandra. Importens omfattning utgör i förhållande till tobaksmonopolets *hela* cigarrettförsäljning för åren 1924—1926 6.2, 9.8 och 8.8 procent eller, om hänsyn tages allenast till inhemska cigarretter *utan* munstycke, 38.7, 75.1 och 61.4 procent.

Beträffande *röktobak* har tobaksmonopolets försäljning av egen tillverkning under ifrågavarande år varit i det närmaste konstant och omfattat respektive 1,000,700, 1,029,400 och 1,022,700 kilogram med ett genomsnittspris av 19.5, 18.5 och 18.6 kronor för kilogram. Importen av röktobak har starkt nedgått, nämligen från 88,100 kilogram 1924 till 74,900 kilogram 1925 och 66,700 kilogram 1926. Medelpriset är för importerad vara omkring dubbelt så högt som för inom riket tillverkad och har under åren 1924—1926 utgjort respektive 43.7, 39.1 och 36 kronor för kilogram. I förhållande till tobaksmonopolets försäljning har myckenheten av importerad röktobak under samma år nedgått från 8.8 procent 1924 till 7.3 procent 1925 och 6.5 procent 1926.

Beträffande *tuggtobak* har icke befunnits nödigt här lämna några uppgifter, då det på förhand ansetts givet, att detta varuslag icke tål någon ytterligare skattebelastning.

Snus, varav praktiskt taget ingen import förekommer och för vilket varuslag på grund härav uppgifter icke intagits i bilaga 1, utvisar någon, ehuru obetydligt sjunkande omsättning, nämligen från 5,364,000 kilogram 1924 till 5,310,000 kilogram 1925 och 5,256,000 kilogram 1926. Medelpriset har utgjort respektive 4.8, 4.1 och 3.9 kronor för kilogram.»

Med hänsyn till de förut i promemorian angivna synpunkter föreslogos däri följande skattesatser:

	För inom riket tillverkad vara			För till riket införd vara		
	procent av priskurant- priset eller värdet	belopp för		procent av priskurant- priset eller värdet	belopp för	
		1 st.	1 kg.		1 st.	1 kg.
		öre	kr.		öre	kr.
Cigarrer	22	0.8	—	24	4	—
Cigarrecigarretter	31	0.4	—	32	2	—
Cigarretter	48	0.2	—	41	1.2	—
Röktobak	39	—	1.50	39	—	1.50
Tuggtobak	29	—	1.—	39	—	1.50
Snus	37	—	0.75	39	—	1.50

Finansdeparte-
mentets
promemoria.

De föreslagna skattesatserna grundade sig på beräkningar, vilka hänförde sig till 1926 års omsättning beträffande såväl kvantitet som värde, dock att i fråga om snus med hänsyn till den ständigt nedåtgående tendensen i förbrukningen under de senaste åren räknats med en konsumtion av allenast 5,100,000 kilogram mot den faktiska försäljningen under år 1926 av 5,256,000 kilogram.

Beträffande den föreslagna skattebelastningen å de särskilda varuslagen anmärktes i promemorian följande:

»*Cigarrer* torde icke böra beskattas hårdare än nu, då en förhöjning av skattesatserna och en därav med stor sannolikhet föranledd prisökning troligen skulle medföra en förskjutning av konsumtionen till billigare tobaksvaror och därmed en minskning i skatteintäkten. Med hänsyn till de efter år 1924 starkt nedåtgående importsiffrorna föreslås i stället en om ock obetydlig minskning av det höga skydd, den inhemska tillverkningen åtnjuter i fråga om detta varuslag och varom närmare uppgifter återfinnas i bilaga 2 — innehållande en översikt över skattebelastningen å tobaksvaror i skilda prislägen — sålunda, att värdeskatten för importerade cigarrer nedsättes från nuvarande 26 till 24 procent. En åtgärd i sådan riktning, som med den föreslagna skattesatsen skulle medföra en beräknad minskning i skatteintäkten av allenast omkring 66,000 kronor, torde få anses nödvändig för att importen skall beträffande cigarrer kunna fylla sin uppgift såsom reglerande faktor i avseende å kvaliteten av den inhemska tillverkningen.

Jämväl *cigarrecigarretterna* förete för de senaste åren starkt sjunkande importsiffror, under det att försäljningen av inhemska tillverkning sedan år 1924 ej oväsentligt stigit. Den inhemska tillverkningen av detta varuslag lär lämna en sådan vinst, att en merbelastning i form av höjning av värdeskatten å den inhemska tillverkningen med 2 procent från 29 till 31 procent kan genomföras utan större olägenhet. Även efter vidtagande av denna skatteökning, som beräknats inbringa omkring 316,000 kronor, skulle skyddet för den inhemska tillverkningen bliva fullt effektivt, i vilket avseende hänvisas till bilaga 2.

Den påräknade ökningen i skatteintäkten lär emellertid till största delen böra uttagas ur *cigarretterna*, vilket varuslag representerar icke mindre än omkring 41 procent av sammanlagda försäljningsvärdet av samtliga tobaksvaror. Vad den inhemska tillverkningen beträffar synes detta lämpligast ske genom en ökning av värdeskatten, förslagsvis med 4 procent från 44 till 48 procent. Vad importen angår har föreslagits höjning av värdeskatten med 2 procent från 39 till 41 procent samt av styckeskatten från 1 till 1.2 öre. En dylik åtgärd innebär i fråga om skyddet för den inhemska tillverkningen, såsom framgår av bilaga 2, ingen ändring av skyddet beträffande cigarretter i prisläget 10 öre samt en om ock obetydlig ökning av skyddet i lägre och motsvarande minskning i högre prislägen. Denna avvägning av skyddet har ansetts lämplig med hänsyn till den förut anförda omständigheten, att medelprisen för cigarretter utan munstycke för

importen och den inhemska tillverkningen ligga helt nära varandra. De föreslagna skattesatserna skulle, under förutsättning av oförändrad konsumtion, varmed man med hänsyn till den pågående förbättringen i konjunkturerna synes kunna räkna, medföra en ökning i skatteintäkten av inemot 2,185,000 kronor. Möjligt är, att skatteförhöjningen skulle föranleda någon mindre förskjutning i förbrukningen av cigarretter i lägre prislägen från importerade till inom riket tillverkade, men denna omständighet torde icke böra föranleda någon ändring i beräkningarna.

Finansdepartementets promemoria.

Vidkommande *röktobak* av inhemsk tillverkning förefinnes enligt tillgängliga uppgifter en viss vinstmarginal, som medgiver ytterligare överföring av vinst till skatt. Denna åtgärd har ansetts lämpligen böra vidtagas på så sätt, att, med bibehållande av den för närvarande till lika procental bestämda värdeskatten för den inhemska tillverkningen och importen, jämväl skatten efter myckenhet sättes till samma belopp, vilket för den inhemska tillverkningens del innebär en höjning av denna skatt från 1 krona till 1 krona 50 öre för kilogram, medförande en beräknad ökning i skatteintäkten av omkring 511,000 kronor. För monopolbolaget torde, med hänsyn till den betydande skillnaden i prisnivån beträffande inom riket tillverkad och importerad röktobak, den monopolbolaget tillkommande andelen i licensavgiften innebära ett fullt tillräckligt skydd.

Vad slutligen angår *snus* skulle den föreslagna höjningen av myckenhetskatten med 25 öre för kilogram enligt verkställda beräkningar medföra en prisökning av 1 och för vissa kvaliteter möjligen 2 öre för förpackning om 50 gram. Denna prisökning, som motsvarar icke fullt hälften av den avsevärda prissänkning å snus med i genomsnitt nära 19 procent, som vidtagits under år 1925, lärer vara så obetydlig, att densamma icke kan anses komma att medföra en minskning i konsumtionen.»

I fråga om det belopp, som i jämförelse med nuvarande förhållanden skulle vara att påräkna i tobaksskatt under helt år hänvisades i promemorian till bilagorna 3 och 4, innefattande tabeller över beräknad försäljning under helt år, för vilken försäljning i ena fallet de *gällande*, i andra fallet de *föreslagna* skattesatserna tillämpats. Sammanlagt skulle de föreslagna skattesatserna sålunda medföra en ökad skatteintäkt av omkring 4.2 miljoner kronor under förutsättning av oförändrad förbrukning och oförändrade priser. Vissa av de föreslagna skatteförhöjningarna, nämligen de beträffande cigarretter och snus, syntes emellertid såsom förut i promemorian antytts komma att föranleda mindre prisförhöjningar, varigenom värdeskattens avkastning skulle i motsvarande mån ökas, och denna ökning syntes få anses fullt tillräcklig för att motverka den skatteminskning, som möjligen kunde bliva en följd av en utav prisförhöjningen föranledd minskning i förbrukningen.

Sammanfattningsvis må erinras, att huvuddelen av den i bilaga 4 beräknade skatteökningen skulle falla å cigarretter med sammanlagt omkring

Sammanfattning.

2,185,000 kronor, därav med 1,817,000 kronor å den inhemska tillverkningen och med 368,000 kronor å importen, samt vidare å snus med 1,275,000 kronor. I övrigt skulle av cigarreigarretter och röktobak av inhemska tillverkning uttagas ytterligare respektive omkring 317,000 kronor och 511,000 kronor. Däremot skulle cigarrer av inhemska tillverkning och tuggtobak ävensom importerade cigarreigarretter och röktobak icke drabbas av ökad skattebelastning. Beträffande importen av cigarrer skulle den föreslagna nedsättningen av värdeskatten medföra en skatteminskning av omkring 66,000 kronor.

*Yttranden
över prome-
morian.*

Styrelsen för aktiebolaget svenska tobaksmonopolet har i sitt överpromemorian avgivna yttrande anfört:

Styrelsen för
aktiebolaget
svenska
tobaksmono-
polet.

Styrelsen syntes egentligen hava att yttra sig om, huruvida de i promemorian föreslagna skattesatserna å olika slag av tobaksvaror vore med hänsyn till önskemålet att tillföra statsverket ökad inkomst å tobaksskatt inbördes väl avvägda.

I skattetekniskt avseende ansåge styrelsen, att förslaget icke gäve anledning till erinran i annan mån än i fråga om det skydd, som skulle beredas den inhemska tillverkningen av cigarrer och cigarretter gentemot importen av dessa varuslag.

Vad först anginge den föreslagna minskningen i skyddet för cigarrer hade styrelsen i ett den 30 september 1926 avgivet yttrande över en av svenska tobaksgrossisternas förening gjord framställning yttrat sig om lämpligheten av att vidtaga en ändring i skattesatserna i och för genomförande av en minskning i nu gällande skydd. I detta yttrande hade betonats, hurusom vid en jämförelse mellan tobaksmonopolets försäljning och tobakshandlarnas import under åren 1923—1926 det framginge, att importen alltjämt kunde upprätthållas i en omfattning, som måste anses vara tillräcklig för att ändamålet med handlandenas fria importrätt skulle anses uppfyllt. Styrelsen hade därför ansett det icke förefinnas anledning att vidtaga någon ändring i skattesatserna. Enär det kunde ifrågasättas, om icke det skydd, som tobaksmonopolets tillverkning av cigarrer nu åtnjöte, vore behöfligt, för att icke denna tillverkning skulle bliva ogynnsamt ställd gentemot importen, ställde styrelsen sig tveksam mot den föreslagna minskningen av skyddet.

Vidkommande därefter skyddet för den inhemska cigarrettfabrikationen innebure förslaget att fördela skattehöjningen å importerade cigarretter i dels en höjning i värdeskatten och dels en skärpning av styckeskatten i viss mån en förbättring av skyddet, som vore i hög grad välbetänkt. På de i promemorian för denna åtgärd anförda skäl ansåge styrelsen det kunna ifrågasättas, huruvida icke någon ytterligare skärpning i styckeskatten för importerade cigarretter bort vidtagas utöver vad förslaget i detta hänseende innebure.

De föreslagna skattesatserna syntes vara avsedda att träda i kraft först den 1 juli 1927, eftersom beräkningarna hänförde sig till budgetåret 1927—1928. För tobaksmonopolet måste det även anses som en fördel att erhålla en viss övergångstid för att undersöka och förbereda de åtgärder, som på grund av en eventuell skattehöjning kunde visa sig erforderliga.

Vad åter anginge frågan, huruvida med den föreslagna höjningen stats-

verkets inkomst å tobak kunde komma att lämna i budgeten beräknade belopp, måste styrelsen uttala en viss tvekan.

I fråga om inom riket tillverkade cigarreigarretter och röktobak syntes väl det önskade skatteresultatet kunna vinnas, om ock tobaksmonopolets vinst därigenom minskades samt avsedda prissänkningar omöjliggjordes. Beträffande snuset, i fråga om vilket varuslag priset under åren 1924 och 1925 sänkts med ungefär 19 procent, bleve en förhöjning av nuvarande pris ofrånkomlig men syntes icke komma att medföra någon större nedgång i konsumtionen. I fråga om cigarretter ställde sig förhållandena åtskilligt annorlunda. Konsumtionen av tobaksmonopolets cigarretter hade i huvudsak inriktat sig på fyra märken. Omsättningen i stycketal av dessa utgjorde nämligen cirka 70 procent av hela cigarrettförbrukningen. Dessa märken hade successivt sänkts i pris, senast i början av år 1926, varvid det visat sig, att efter prissänkningen så småningom den kvantitativa förbrukningen ökats, så att allmänheten kunde anses utgiva samma totalbelopp för cigarrettkonsumtion, som sedan några år tillbaka syntes hålla sig konstant. Skulle tobaksmonopolet nu för att möta de höjda skattesatserna söka genomföra en förhöjning i prisen, komme detta därför av allt att döma endast att medföra, att allmänheten icke komme att bibehålla sin nuvarande förbrukning av dessa märken i stycketal räknat utan övergå till billigare märken eller minska sin konsumtion. Såväl i den ena som i den andra av dessa möjligheter låge givetvis en fara för att det beräknade skatteresultatet av prishöjningen skulle utebliva. Skulle åter ingen prishöjning av denna anledning vidtagas, skulle uppenbarligen tobaksmonopolets vinst å cigarrettfabrikationen minskas.

Av vad styrelsen sålunda framhållit syntes framgå, att det måste anses tveksamt, huruvida med den föreslagna ökningen av skattesatserna det beräknade skatteresultatet komme att vinnas, i varje fall utan en minskning av tobaksmonopolets vinst. Styrelsen ansåge sig i detta sammanhang icke kunna underlåta att framhålla, att varje ytterligare höjning av tobaksbeskattningen ur olika synpunkter för närvarande tedde sig mindre önskvärd. Icke minst den omständigheten, att den senast genomförda förhöjningen av tobaksbeskattningen så nyligen trätt i tillämpning, talade emot lämpligheten av en sådan åtgärd. Tobaksmonopolets strävan hade för övrigt varit att genom en städse fortgående utveckling av den tekniska utrustningen kunna förbilliga tillverkningen för att möjliggöra å ena sidan tillhandahållande åt allmänheten av billiga och goda tobaksvaror och å andra sidan en genom prissänkning stegrad konsumtion, varigenom prissänkningen skulle kunna återvinnas, så att statsverkets inkomst av tobaksbeskattningen icke skulle minskas. En så väsentlig skattehöjning, som förslaget innebure, komme emellertid att omintetgöra de förhoppningar, tobaksmonopolet hyst att nu kunna gå vidare på de successiva prissänkningarnas väg.

En styrelseledamot var skiljaktig från styrelsens uttalande angående beskattningen av importerade cigarretter och yttrade:

Särskilda
yttranden in-
om styrelsen.

Ledamoten ansåge nu såsom tidigare, att möjligheten till import av tobaksvaror i längden vore den enda verkliga garantien för att kvaliteten å monopolbolagets varor upprätthölles. Den totala importen av tobaksvaror hade, i pris-kurantpris räknat, under år 1926 uppgått till icke fullt 12 procent av konsumtionens hela värde. Därvidlag förefunnes emellertid stor skillnad mellan olika varuslag. Sålunda hade, vad cigarrer beträffade, importen utgjort 17 procent av hela konsumtionen, vad antal beträffade, och 26 procent av kon-

sumtionens hela värde, varemot importen av cigarretter i fråga om antal stannat vid något mera än 8 procent och vad värdet anginge vid cirka 14.5 procent. Det syntes sålunda, som om importmöjligheterna beträffande cigarretter redan under nuvarande förhållanden vore nära nog mindre än som krävdes för ifrågavarande ändamål. Beträffande cigarretter med munstycke vore den inhemska tillverkningen enarådande; i fråga om cigarretter utan munstycke utgjorde importen icke 40 procent. Importen av sistnämnda slag cigarretter vore redan nu i förhållande till hela cigarrettkonsumtionen så liten, att densamma näppeligen kunde fylla sin uppgift såsom reglerande faktor i avseende å kvaliteten av den inhemska tillverkningen av cigarretter i allmänhet taget. Också visade det sig, att den ökning i cigarrettkonsumtionen, som ägt rum under år 1926, eller cirka 120 miljoner stycken, så gott som helt fölle på den inhemska tillverkningen.

En annan ledamot underströk ytterligare styrelsens tvekan rörande lämpligheten att förminska det nu gällande skyddet för den inhemska tillverkningen av cigarrer och styrelsens uttalande om lämpligheten att vidtaga en skärpning av styckeskatten å importerade cigarretter utöver vad förslaget härutinnan innebure.

Det av svenska tobaksgrossisternas förening avgivna yttrandet är i huvudsak följande innehåll.

Svenska
tobaks-
grossisternas
förening.

Föreningen hade hyst förvissning om en *förbättring* i importens nuvarande ohållbara läge. Föreningen förutsatte, att då monopolbolagets oktrojfråga åter förelades riksdagen, av föreningen framställda förslag om importens inlösningskommission skulle erhålla en allvarlig granskning med hänsyn till den alltmer påtagliga omöjligheten för importörerna att utan skälig avkastning å insatt kapital kunna fortsätta sin verksamhet. Föreningen ville också understryka, att den täta växlingen i skattesatser i hög grad försvårade dess värv, som förutsatte en fixering av skatteläget för en längre tidsperiod. Föreningen hyste den uppfattningen, att tobaksbeskattningen beträffande importvaror redan överskridit bristningsgränsen, och ville betona, att varje stegring av skatteintäkterna måste beräknas med hänsyn till monopolets förmåga att bära den. Det föreliggande förslaget om en ökning av importens belastning med omkring 300,000 kronor, tillbakavisades sålunda, och i stället föresloges, att importen måtte tillerkännas vissa lättnader utöver den föreslagna sänkningen av värdeskatten å cigarrer med 2 procent.

Vad särskilt anginge importen av cigarretter påpekades, att monopolet praktiskt taget ensamt handhade försäljningen av cigarretter med munstycken, vilka utgjorde tre fjärdedelar av omsättningen, och detta av statmakterna säkerligen ej förutsedda förhållande ådagalade, i vilken utomordentlig grad importen redan avstängts från varje konkurrensmöjlighet. Även importen av cigarretter utan munstycken visade en symptomatisk nedgång, och det ville då synas självfallet, att konkurrensen åtminstone inom denna snävt begränsade marknad måtte medgivas något andrum. Förslaget att icke desto mindre öka monopolets skydd i prislägena 5—9 öre saknade därför skälig grund. De anförda förhållandena motiverade däremot till fullo en sänkning av styckeskatten å cigarretter med munstycken.

Föreningen ville för övrigt framhålla, att förslagets utgångspunkt att priserna även efter en ökning av skatten skulle förbli oförändrade vilade

på ett misstag, så tillvida som importen ingalunda hade några vinster, som kunde täcka den föreslagna merbelastningen.

Den ökning av utförsäljningspriset, som måste vidtagas för att täcka den föreslagna skatten, måste i prislägen 6—9 öre utgöra minst 1 öre, men en så stor höjning skulle ofelbart minska konsumtionen och därmed skatteintäkterna. Annorlunda vore förhållandet med monopolcigarretterna i de billigaste prislägena. Enbart genom att återföra dessas utförsäljningspriser till 1924 års nivå genom en höjning med $\frac{1}{2}$ öre skulle skatteintäkten ökas med omkring 2.4 miljoner kronor vid oförändrad konsumtion.

Innan jag närmare ingår på frågan om de ändringar i skattesatserna, som erfordras för vinnande av den ifrågasatta ökningen i skatteintäkten med omkring 4 miljoner kronor, tillåter jag mig erinra, att enligt den av mig förut återgivna punkt 5 i 1924 års tilläggsavtal det åligger monopolbolaget att vid fastställande av tobaksvaras priskurantpris så avväga den del av belastningen, som avser att lämna vinst å rörelsen, att vinsten därvid icke beräknas högre än som är erforderligt för beredande åt bolaget av skälig inkomst å rörelsen. Vid bedömande av vad som må anses utgöra skälig inkomst torde man, i överensstämmelse med den ståndpunkt statsmakterna tidigare och senast år 1926 härutinnan intagit, böra utgå från att därmed äsyftas sådan inkomst, som medgiver en utdelning av 7 procent å preferensaktierna i bolaget, varemot svarar en utdelning av 13 procent å de staten tillhöriga stamaktierna. För utdelning enligt dessa procentsatser åtgår 1,190,000 respektive 3,770,000 kronor eller sammanlagt 4,960,000 kronor. Då värdet av importen uppgår till omkring 15 miljoner kronor för år, av vilket belopp monopolbolaget åtnjuter 10 procent såsom andel i licensavgiften, eller 1.5 miljon kronor, följer härav, att bolaget å sin egen tillverkning med ett årsvärde av omkring 113 miljoner kronor för utdelningens säkerställande icke behöver räkna med högre nettovinst än omkring 3.5 miljoner kronor eller allenast omkring 3.1 procent å priskurantpriset. Givetvis måste bolaget härvidlag räkna med en viss säkerhetsmarginal. Jämlikt vid 1926 års riksdag fattat beslut har bolaget emellertid erhållit rätt att göra avsättning till vinstregleringsfond intill ett belopp av 5 miljoner kronor. Med begagnande av denna rätt har till sådan fond redan avsatts omkring 3.5 miljoner kronor, och enligt vad jag inhämtat har bolagets verksamhet under år 1926 lämnat ett sådant överskott, att styrelsen ansett sig böra föreslå ytterligare avsättning till vinstregleringsfonden, varigenom denna bringas upp till nyssnämnda belopp av 5 miljoner kronor. Säkerhetsmarginalen synes därför icke behöva tilltagas alltför vid. I belysning av det nu anförda och med hänsyn jämväl därtill, att bolagets skatteutgifter till stat och kommun vid en minskning av vinsten till det för utdelning av nu angivna storlek erforderliga beloppet komma att icke oväsentligt nedgå, synes man berättigad till det antagandet, att det icke skall för bolaget möta några större svårigheter att så avväga sin prispolitik, att den nu påräknade skatteökningen uppnås och bolaget ändock erhåller skälig vinst.

Departements-
chefen.

De belopp, som vid antagande av de i promemorian föreslagna skattesatserna skulle tillföras statskassan såsom inkomster av tobakshanteringen, kunna beräknas sålunda:

Tobaksskatt	kronor	61,000,000
Utdelning	»	3,770,000
Inkomst- och förmögenhetsskatt, högst	»	1,000,000
	Summa kronor	65,770,000.

Med hänsyn till att motsvarande inkomster under åren 1924—1926, såsom framgår av här förut (sid. 7) intagen tabell, utgjort respektive omkring 66.1, 63.9 och 63.2 miljoner kronor eller i genomsnitt 64.4 miljoner kronor, torde det kunna sägas, att den nu ifrågasatta ökningen av skattesatserna är ringa. Till största delen innebär den ett fullföljande av statsmakternas strävan att i möjligaste mån uttaga statens inkomster av tobakshanteringen i form av skatt, och i allenast obetydlig omfattning medför denna ökning en merbelastning av konsumtionen.

Monopolbolagets styrelse har i sitt yttrande anført, att det måste anses tveksamt, huruvida med den föreslagna ökningen av skattesatserna det beräknade skatteresultatet komme att vinnas, *i varje fall utan en minskning av monopolbolagets vinst*. Härtill må, i anslutning till vad förut anförts, genmålås, att då genom förslaget i viss mån äsyftas en överföring från vinst till skatt, såvitt detta kan ske utan att utdelningen fördenskull måste sänkas under de av mig angivna belopp, det av monopolbolaget härutinnan anförda argumentet snarast skulle utgöra ett skäl *för* förslaget. Styrelsen har vidare, i likhet med tobaksgrossistföreningen, såsom en olägenhet hos förslaget framhållit, att den senast genomförda förhöjningen av tobaksbeskattningen helt nyligen trätt i tillämpning. Med detta yttrande äsyftas den vid 1926 års riksdag beslutade förhöjningen i värdeskatten för samtliga tobaksvaror med 4 procent, vilken trädde i kraft den 1 mars 1926. Denna förhöjning innebar emellertid för monopolbolagets del allenast en av statsmakterna avsedd överföring av motsvarande belopp från vinst till skatt och motsvarades beträffande importen av en samtidigt vidtagen begränsning av den monopolbolaget tillkommande andelen i licensavgiften med samma procentsats eller från 14 till 10 procent. För tobakskonsumtionen inneburo alltså 1926 års ändringar i realiteten ingen som helst ökning av belastningen.

Styrelsen har till sist framhållit, att monopolbolagets strävan varit att genom en städse fortgående utveckling av den tekniska utrustningen förbilliga tillverkningen för att möjliggöra å ena sidan tillhandahållande åt allmänheten av billiga och goda tobaksvaror samt å andra sidan en genom prissänkning stegrad konsumtion, varigenom prissänkningen skulle kunna återvinnas, så att statsverkets inkomst av tobaksbeskattningen icke skulle minskas. Den nu föreslagna skattehöjningen komme emellertid att förhindra vidare prissänkningar. Angående vidtagna prissänkningar, i den mån de

ägt rum under 1925, lämnas en redogörelse i monopolbolagets styrelseberättelse för samma år, av vilken redogörelse framgår, att medelprissänkningen å samtliga varuslag under året utgjort omkring 10 procent samt beträffande de särskilda varuslagen uppgått till följande procenttal, nämligen cigarrer 13, cigarreigarretter 8, igarrer 4, röktobak 7, tuggtobak 10 och snus 19 procent. I värde nedgick förbrukningen med allenast 6 procent, vilket styrelsen tillskrev de omständigheterna, att prissänkningarna icke verkat hela året och att allmänheten i fråga om vissa varugrupper syntes alltjämt vara benägen öfvergå till förbrukning av varor av något högre kvalitet. Under år 1926 har, enligt vad jag inhämtat, prissänkningen omfattat huvudsakligen igarrer. Beträffande märken, i värde motsvarande nära 81 procent av bolagets hela igarrettförsäljning, hava sålunda priserna sänkts med icke mindre än mellan 12.5 och 16 procent. Med dessa prissänkningar har, såsom närmare framgår av bilaga 1, följt en betydande stegring i konsumtionen av igarrer. Även om man uppskattar bolagets strävan att tillhandahålla allmänheten goda och i möjligaste mån billiga tobaksvaror och skänker sitt erkännande åt det arbete, bolagets ledning i sådant syfte nedlagt på uppgiften, torde man likväl ur olika synpunkter kunna ställa sig tveksam med avseende å lämpligheten att framkalla en starkare ökning i konsumtionen av igarrer.

Vad angår beskattningen å de särskilda varuslagen har ingen erinran gjorts mot de förslagna höjningarna av värdeskatten å cigarreigarretter samt av myckenhetsskatten å röktobak och snus av inhemsk tillverkning, ej heller har någon tvekan uttalats om möjligheten att beträffande dessa varuslag — som beräknats skola giva en ökad skatteintäkt av tillhoppa i runt tal 2.1 miljoner kronor — uppnå det önskade resultatet. Jag tillstyrker på grund härav förslaget i denna del.

I fråga om cigarrer innebär förslaget ingen annan ändring av nu gällande skattesatser än att, med hänsyn till den starka nedgången i cigarrimporten under de senaste åren, värdeskatten för importerade cigarrer sänkts från nuvarande 26 till 24 procent. Monopolbolagets styrelse har ansett det kunna ifrågasättas, om icke det skydd, som bolagets tillverkning av cigarrer nu åtnjöte, vore behöfligt för att icke denna tillverkning skulle bliva ogynnsamt ställd gentemot importen, och har förty ställt sig tveksam mot den föreslagna minskningen av skyddet, under det att tobaksgrossistföreningen ansett skattesänkningen otillräcklig. Med hänsyn till vad i promemorian anförts till stöd för den föreslagna nedsättningen och då densamma är så obetydlig, att någon avsevärd ökning av importen såsom följd därav torde få anses utesluten, förordar jag förslaget jämväl i denna del.

Vidkommande slutligen igarretterna innebär förslaget beträffande den inhemska tillverkningen höjning av värdeskatten från 44 till 48 procent samt i fråga om importen höjning av värdeskatten från 39 till 41 procent och av styckeskatten från 1 till 1.2 öre. Monopolbolagets styrelse har funnit förslaget härutinnan i viss mån innebära en förbättring av skyddet, vilken

vore i hög grad välbetänkt, men ansett det kunna ifrågasättas, huruvida icke någon ytterligare skärpning i styckeskatten för importerade cigarretter borde vidtagas utöver vad förslaget innebure. Tobaksgrossistföreningen har motsatt sig varje skatteökning på denna punkt.

Förslaget att ökningen av skatten å cigarretter av inhemsk tillverkning skulle helt uttagas i form av ökning av värdeskatten med 4 procent har ur skatteteknisk synpunkt av monopolbolagets styrelse lämnats utan anmärkning. Då härtill kommer, att styrelsen synes utgå från, att denna skatteökning icke skulle komma att föranleda prislehöjning, torde skäl icke föreligga att på denna punkt frångå förslaget.

Frågan om beskattningen å importerade cigarretter och därmed avvägningen av skyddet för den inhemska cigarettillverkningen har på den senaste tiden kommit i ett i viss mån förändrat läge. Enligt vad jag erfarit, hava nämligen en del större detaljhandlare börjat i betydande omfattning saluföra importerade cigarretter i prislägen under 5 öre för styck till väsentlig olägenhet för den inhemska tillverkningen. Då i dessa låga prislägen importen knappast har någon betydelse såsom regulator i avseende å den inhemska tillverkningens kvalitet och en mera omfattande import i samma prislägen är ägnad att uppamma en osund konkurrens inom detaljhandeln, har jag ansett det böra tagas under övervägande, huruvida icke i dessa de lägsta prislägena en mindre ökning i skyddet bör genomföras utöver vad i sådant hänseende föreslagits i promemorian. En utväg, varigenom detta syfte skulle kunna tillgodoses, vore att stadga, att priskurantpriset för importerade cigarretter icke finge sättas under exempelvis 5 öre för styck, men då en dylik åtgärd står i strid med principen om tobaksimportens frihet och dessutom är av större räckvidd än läget kräver, anser jag densamma icke böra förordas, utan har jag funnit mig böra stanna vid att föreslå, att styckeskatten för importerade cigarretter höjes från 1 till 1.3 öre. Då, såsom förut anförts, den nu föreslagna ökningen av värdeskatten å cigarretter av inhemsk tillverkning icke läser medföra någon motsvarande höjning av priset, men beträffande importen av cigarretter i högre prislägen även en mindre höjning av värdeskatten i allmänhet synes skola framtinga en förhöjning av priset med påföljd, att såväl värdeskatt som den monopolbolaget tillkommande andel av licensavgiften komme att uttagas å det sålunda förhöjda priset, har jag ansett mig icke böra föreslå någon höjning av värdeskatten för importerade cigarretter. Härvid har jag också beaktat de skäl, som i fråga om skyddet för den inhemska tillverkningen anförts av den skiljaktige ledamoten av monopolbolagets styrelse. Med antagande av de av mig förordade skattesatserna skulle den totala ökningen i belastningen å importerade cigarretter stanna vid ett belopp av omkring 318,000 kronor mot omkring 368,000 enligt promemorians förslag. I fråga om skattebelastningen å cigarretter i olika prislägen ber jag få hänvisa till bilaga 2, av vilken torde framgå, att i prislägen under 8 öre ett bifall till mitt förslag skulle innebära en förhöjning av det nuvarande skyddet för inhemsk tillverkning; i prisläget

5 öre, beträffande vilket uppgifter icke intagits i bilagan, medför den föreslagna ökningen av styckeskatten å 0.3 öre, som motsvarar 6 procent av priskurantpriset, en stegring av skyddet från 21 till 23 procent.

Sammanlagt skulle tobaksskatten — såsom framgår av bilaga 3 — under förutsättning av i allt väsentligt oförändrad konsumtion och oförändrade priser med de nu gällande skattesatserna inbringa omkring 57 miljoner kronor. Härifrån skall visserligen avräknas det belopp, som monopolbolaget enligt 18 § 2 mom. i tobaksmonopolförordningen äger tillgodoföra sig för inköpt inom riket odlad tobak, och som kan uppskattas till omkring 0.6 miljon kronor. Med hänsyn till den förefintliga tendensen till ökning i tobaksförbrukningen, särskilt beträffande cigarreigarretter och cigarretter, ansåg jag mig vid inkomstberäkningen i årets statsverksproposition emellertid hava skäl antaga, att den behållna inkomsten av tobaksskatten ändock skulle under angivna förutsättningar uppgå till 57 miljoner kronor. Vid sådant förhållande och då de av mig förordade skattesatserna skulle medföra en ökning i skatteintäkten av drygt 4 miljoner kronor, synes alltså vid bifall till mitt förslag tobaksskatten komma att för budgetåret 1927—1928 giva den i statsverkspropositionen beräknade avkastningen, 61 miljoner kronor.

I enlighet med vad jag sålunda anfört har inom finansdepartementet upprättats förslag till förordning om ändrad lydelse av 18 § 1 mom. i tobaksmonopolförordningen. För att den beräknade skatteintäkten under nästkommande budgetår må säkerställas torde de föreslagna skattesatserna böra sättas i tillämpning någon tid före budgetårets ingång, förslagsvis den 1 juni 1927.

I en den 25 juni 1926 till mig ingiven framställning har svenska tobaksengrossisternas förening uttalat vissa önskemål med avseende å importhandelns ställning. Över framställningen har monopolbolagets styrelse den 30 september 1926 inkommit med yttrande. Flertalet av de i framställningen uttalade önskemålen hava tidigare och senast i sammanhang med avlåtande av propositionen nr 36 till 1926 års riksdag varit föremål för prövning utan att föranleda någon åtgärd. Då anledning icke heller nu syntys föreligga att i dessa delar föreslå några ändringar i gällande bestämmelser beträffande tobaksbeskattningen, torde en närmare redogörelse för vad framställningen därutinnan innehåller ej vara erforderlig.

Beträffande en fråga har jag emellertid funnit föreningens framställning böra föranleda förslag till riksdagen, och jag anhåller därför att nu få upptaga denna fråga.

I sammanhang med den omläggning av tobaksbeskattningen, som ägde rum 1924, infördes, i syfte att bereda importörerna av tobaksvaror möjlighet att få beskattningen av varorna förlagd så nära försäljningstillfället som möjligt, en ny lagerinstitution, benämnd tobaksskattelager. Å dylikt lager må införd vara i avvaktan å dess förbrukning inom riket eller återutförande

*Önskemål
inom import-
handeln.*

uppläggas utan erläggande av å varan belöpande licensavgift. Från tobaksskattelager må varor uttagas i hur ringa myckenhet som helst. Går vara, som är upplagd å tobaksskattelager, förlorad genom olyckshändelse eller uttages varan såsom obrukbar för förstöring, åtnjutes befrielse från den å varan belöpande licensavgift.

Med införande av tobaksskattelager ansågs rätt till restitution av licensavgift icke vidare böra ifrågakomma. Emellertid fann 1924 års riksdag, i anledning av väckt motion och på hemställan av bevillningsutskottet i dess utlåtande nr 35, skäligen medgiva, att där till riket före den 1 juli 1924 — då skatteomläggningen trädde i kraft — inkommen tobaksvara överlämnades till tobaksmonopolets utövare för förstöring eller återutfördes till utrikes ort, restitution finge, för så vitt ansökning därom ingivits före den 1 januari 1925, efter Kungl. Maj:ts närmare bestämmande åtnjutas för den del av för varan erlagd licensavgift, som motsvarade den å varan enligt 18 § i förordningen den 15 december 1914 angående statsmonopol å tobakstillverkningen i riket påförda skatt. I den förordning av den 20 juni 1924 (nr 250), varmed Kungl. Maj:t utfärdade riksdagens beslut, förordnades tillika, bland annat, att framställning om restitution skulle före den 1 januari 1925 ingivas till monopolets utövare, att tobaksvaran skulle före sistnämnda dag hava överlämnats till monopolets utövare, som hade att efter sökandens begäran, föranstalta om varans förstöring eller om dess överlämnande till tullverket för utförelse ur riket, att monopolets utövare hade att i ärendet meddela beslut samt att restitution skulle ske i form av en utav monopolets utövare å sökanden utställd anvisning, som finge under två år från dagen för anvisningens utställande av sökanden användas som betalningsmedel vid erläggande av licensavgift för senare av honom införda varor.

Den rätt till restitution, som vederbörande importör sålunda erhöll, omfattade icke den monopolbolaget tillkommande andelen av licensavgiften. Emellertid uttalades på skilda håll inom riksdagen det önskemål, att Kungl. Maj:t måtte låta undersöka, huruvida restitution skulle kunna medgivas jämväl för denna andel av licensavgiften.

Genom skrivelse den 20 juni 1924 anhöll dåvarande departementschefen, att monopolbolagets styrelse måtte inkomma med utredning, huruvida rätten till restitution i de i förutnämnda förordning avsedda fall kunde utsträckas att omfatta jämväl den tobaksmonopolets utövare tillkommande delen av licensavgiften.

I skrivelse den 20 januari 1925 meddelade styrelsen, att med stöd av berörda förordning ansökan om restitution ingivits av 16 firmor och att restitution medgivits för sammanlagt 49,906 kronor 97 öre. Därest jämväl bolagets andel av licensavgiften skulle restitueras i de fall, i vilka restitution av den procentuella skatten medgivits, skulle beloppet av denna restitution utgöra 32,710 kronor 90 öre, därav 1,150 kronor 85 öre belöpte å från riket utförda varor och återstoden, 31,560 kronor 5 öre, å förstörda varor.

Därest statsmakterna funne den ifrågasatta utökningen av restitutionsrätten befogad, ville styrelsen tillstyrka densamma i vad avsåge varor, som enligt nämnda förordning överlämnats för förstöring. Vad däremot anginge tobaksvaror, som överlämnats för export, ansåge sig styrelsen icke kunna tillstyrka en utökning av restitutionsbeloppet, emedan den enligt styrelsens mening icke syntes vara befogad eller ur allmänt intresse riktig. Det syntes nämligen eljest kunna befaras, att vara, för vilken restitution erhållits vid export, utfördes till en närbelägen utländsk hamn och återinfördes, därvid importören begärde åsättande av ett lägre priskurantpris, så att han finge erlagga lägre licensavgift. Detta bleve ett sätt att kringgå bestämmelsen, att en importör, som begärt nedsättande av ett en gång fastställt priskurantpris, icke skulle återfå redan erlagd licensavgift.

I senare yttranden i denna fråga har monopolbolagets styrelse hänvisat till berörda yttrande av den 20 januari 1925.

Den restitution, som medgivits genom ifrågavarande förordning, motiverades av särskilda billighetshänsyn. Avgörande torde därvid hava varit de svårigheter för avsättningen av vissa tobaksvaror, som uppkommit i och med den år 1922 införda särskilda skatten; denna drabbade nämligen jämväl i riket befintliga tobaksvaror, vilka den 9 januari 1922, då importförbud å tobaksvaror trädde i kraft, ännu icke uttagits från tullverket. Samma skäl, som funnits tala för restitution i förevarande fall av den å varorna belöpande skatten, synas också tala för att den monopolbolaget tillkommande andelen i licensavgiften restitueras. Med hänsyn till den långa tid, som förflutit sedan restitutionsansökningarna ingivits, torde det ej kunna antagas, att vara, som återutförts och beträffande vilken skatterestitution medgivits, numera finnes tillgänglig för förnyad införsel. Restitution synes därför skäligen böra medgivas i avseende å samtliga tobaksvaror, beträffande vilka restitution av skatten med stöd av ifrågavarande förordning ägt rum. Att staten skulle vidkännas någon utgift för ändamålet synes dock icke kunna ifrågasättas; ej heller torde monopolbolaget lagligen kunna av statsmakterna förpliktas att återbetala sin andel av licensavgiften. Det lär emellertid vara anledning antaga, att bolaget skall frivilligt fullgöra en sådan återbetalning, allenast statsmakterna på förhand därtill lämna sitt medgivande. På grund av det anförda och med hänsyn jämväl till det jämförelsevis obetydliga belopp, som den ifrågasatta utökningen av restitutionsrätten skulle omfatta, anser jag mig böra tillstyrka Kungl. Maj:t att föreslå riksdagen lämna ett dylikt medgivande.

*Departements-
chefen.*

Föredragande departementschefen uppläser här efter förutnämnda inom finansdepartementet upprättade förslag till förordning om ändrad lydelse

Hemställan.

av 18 § 1 mom. i förordningen den 15 december 1914 (nr 436) angående statsmonopol å tobakstillverkningen i riket samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att

dels antaga samma förslag,

dels ock medgiva, att beträffande tobaksvara, i fråga om vilken jämlikt förordningen den 20 juni 1924 (nr 250) restitution åtnjutits för den del av för varan erlagd licensavgift, som motsvarat den varan påförda skatt, restitution må av aktiebolaget svenska tobaksmonopolet lämnas jämväl med belopp, som utgjort bolagets andel av licensavgiften.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla och förordnar, att proposition av den lydelse, bilagan litt. vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

E. Regnér.

Bilaga 2.

Skattebelastningen å tobaksvaror i skilda prislägen.

Inhemsk tillverkning				Import			
	Nuvarande	Förslag enligt P. M.	Dep.-chefens förslag		Nuvarande	Förslag enligt P. M.	Dep.-chefens förslag
Cigarrer.							
Utförsäljningspris 20 öre per styck.							
Tobaksskatt: efter värde 22 %	4.4	4.4	4.4	Tobaksskatt: efter värde 26, 24 o. 24 % för styck 4	5.2	4.8	4.8
för styck 0.8	0.8	0.8	0.8	Licensavgift 10 %	2	2	2
Summa	5.2	5.2	5.2	Summa	11.2	10.8	10.8
Beskattning å inhemsk tillverkning				Beskattning å inhemsk tillverkning			
				Skillnad i öre			
				» » %			
				6 5.6 5.6			
				30 28 28			
Utförsäljningspris 25 öre per styck.							
Tobaksskatt: efter värde 22 %	5.5	5.5	5.5	Tobaksskatt: efter värde 26, 24 o. 24 % för styck 4	6.5	6	6
för styck 0.8	0.8	0.8	0.8	Licensavgift 10 %	2.5	2.5	2.5
Summa	6.3	6.3	6.3	Summa	13	12.5	12.5
Beskattning å inhemsk tillverkning				Beskattning å inhemsk tillverkning			
				Skillnad i öre			
				» » %			
				6.7 6.2 6.2			
				26.8 24.8 24.8			
Utförsäljningspris 30 öre per styck.							
Tobaksskatt: efter värde 22 %	6.6	6.6	6.6	Tobaksskatt: efter värde 26, 24 o. 24 % för styck 4	7.8	7.2	7.2
för styck 0.8	0.8	0.8	0.8	Licensavgift 10 %	3	3	3
Summa	7.4	7.4	7.4	Summa	14.8	14.2	14.2
Beskattning å inhemsk tillverkning				Beskattning å inhemsk tillverkning			
				Skillnad i öre			
				» » %			
				7.4 6.8 6.8			
				24.7 22.7 22.7			
Utförsäljningspris 35 öre per styck.							
Tobaksskatt: efter värde 22 %	7.7	7.7	7.7	Tobaksskatt: efter värde 26, 24 o. 24 % för styck 4	9.1	8.4	8.4
för styck 0.8	0.8	0.8	0.8	Licensavgift 10 %	3.5	3.5	3.5
Summa	8.5	8.5	8.5	Summa	16.6	15.9	15.9
Beskattning å inhemsk tillverkning				Beskattning å inhemsk tillverkning			
				Skillnad i öre			
				» » %			
				8.1 7.4 7.4			
				23.1 21.1 21.1			

Inhemsk tillverkning				Import			
	Nuvarande	Förslag enligt P. M.	Dep. chefens förslag		Nuvarande	Förslag enligt P. M.	Dep. chefens förslag
Utförsäljningspris 40 öre per styck.							
Tobaksskatt: efter värde 22 %	8.8	8.8	8.8	Tobaksskatt: efter värde 26, 24 o. 24 % för styck 4	10.4	9.6	9.6
för styck 0.8	0.8	0.8	0.8	Licensavgift 10 %	4	4	4
					4	4	4
Summa	9.6	9.6	9.6	Summa	18.4	17.6	17.6
Beskattning å inhemsk tillverkning				Beskattning å inhemsk tillverkning			
				Skillnad i öre	8.8	8	8
				» » %	22	20	20
Utförsäljningspris 50 öre per styck.							
Tobaksskatt: efter värde 22 %	11	11	11	Tobaksskatt: efter värde 26, 24 o. 24 % för styck 4	13	12	12
för styck 0.8	0.8	0.8	0.8	Licensavgift 10 %	4	4	4
					5	5	5
Summa	11.8	11.8	11.8	Summa	22	21	21
Beskattning å inhemsk tillverkning				Beskattning å inhemsk tillverkning			
				Skillnad i öre	10.2	9.2	9.2
				» » %	20.4	18.4	18.4
Cigarreigarretter.							
Utförsäljningspris 10 öre per styck.							
Tobaksskatt: efter värde 29, 31 o. 31 % för styck 0.4	2.9	3.1	3.1	Tobaksskatt: efter värde 32 %	3.2	3.2	3.2
	0.4	0.4	0.4	för styck 2	2	2	2
				Licensavgift 10 %	1	1	1
Summa	3.3	3.5	3.5	Summa	6.2	6.2	6.2
Beskattning å inhemsk tillverkning				Beskattning å inhemsk tillverkning			
				Skillnad i öre	2.9	2.7	2.7
				» » %	29	27	27
Utförsäljningspris 12 öre per styck.							
Tobaksskatt: efter värde 29, 31 o. 31 % för styck 0.4	3.48	3.72	3.72	Tobaksskatt: efter värde 32 %	3.84	3.84	3.84
	0.4	0.4	0.4	för styck 2	2	2	2
				Licensavgift 10 %	1.2	1.3	1.2
Summa	3.88	4.12	4.12	Summa	7.04	7.04	7.04
Beskattning å inhemsk tillverkning				Beskattning å inhemsk tillverkning			
				Skillnad i öre	3.16	2.92	2.92
				» » %	26.3	24.3	24.3

Bilaga 2 (forts.).

Inhemsk tillverkning				Import			
	Nuvarande	Förslag enligt P. M.	Dep. chefens förslag		Nuvarande	Förslag enligt P. M.	Dep. chefens förslag
Utförsäljningspris 15 öre per styck.							
Tobaksskatt: efter värde 29, 31 o. 31 % för styck 0.4	4.35 0.4	4.65 0.4	4.65 0.4	Tobaksskatt: efter värde 32 %..... för styck 2	4.8 2	4.8 2	4.8 2
				Licensavgift 10 %	1.5	1.5	1.5
Summa	4.75	5.05	5.05	Summa	8.3	8.3	8.3
Beskattning å inhemsk tillverkning				Beskattning å import			
				Summa	4.75	5.05	5.05
				Skillnad i öre	3.55	3.25	3.25
				» » %	23.7	21.7	21.7
Utförsäljningspris 20 öre per styck.							
Tobaksskatt: efter värde 29, 31 o. 31 % för styck 0.4	5.8 0.4	6.2 0.4	6.2 0.4	Tobaksskatt: efter värde 32 %..... för styck 2	6.4 2	6.4 2	6.4 2
				Licensavgift 10 %	2	2	2
Summa	6.2	6.6	6.6	Summa	10.4	10.4	10.4
Beskattning å inhemsk tillverkning				Beskattning å import			
				Summa	6.2	6.6	6.6
				Skillnad i öre	4.2	3.8	3.8
				» » %	21	19	19
Cigarretter.							
Utförsäljningspris 6 öre per styck.							
Tobaksskatt: efter värde 44, 48 o. 48 % för styck 0.2	2.64 0.2	2.88 0.2	2.88 0.2	Tobaksskatt: efter värde 39, 41 o. 39 % för styck 1, 1.2 o. 1.3... Licensavgift 10 %	2.84 1 0.6	2.46 1.2 0.6	2.84 1.3 0.6
Summa	2.84	3.08	3.08	Summa	3.94	4.26	4.24
Beskattning å inhemsk tillverkning				Beskattning å import			
				Summa	2.84	3.08	3.08
				Skillnad i öre	1.1	1.18	1.16
				» » %	18.3	19.7	19.8
Utförsäljningspris 8 öre per styck.							
Tobaksskatt: efter värde 44, 48 o. 48 % för styck 0.2	3.52 0.2	3.84 0.2	3.84 0.2	Tobaksskatt: efter värde 39, 41 o. 39 % för styck 1, 1.2 o. 1.3... Licensavgift 10 %	3.12 1 0.8	3.28 1.2 0.8	3.12 1.3 0.8
Summa	3.72	4.04	4.04	Summa	4.92	5.28	5.22
Beskattning å inhemsk tillverkning				Beskattning å import			
				Summa	3.72	4.04	4.04
				Skillnad i öre	1.2	1.24	1.18
				» » %	15	15.5	14.8

Inhemsk tillverkning				Import			
	Nuvarande	Förslag enligt P. M.	Dep.-chefens förslag		Nuvarande	Förslag enligt P. M.	Dep.-chefens förslag
Utförsäljningspris 10 öre per styck.							
Tobaksskatt:				Tobaksskatt:			
efter värde 44, 48 o. 48 %	4.4	4.8	4.8	efter värde 39, 41 o. 39 %	3.9	4.1	3.9
för styck 0.2	0.2	0.2	0.2	för styck 1, 1.2 o. 1.3...	1	1.2	1.3
				Licensavgift 10 %	1	1	1
Summa	4.6	5	5	Summa	5.9	6.8	6.2
	Beskattning å inhemsk tillverkning				4.6	5	5
				Skillnad i öre	1.3	1.8	1.2
				» » %	13	13	12
Rök tobak.							
Utförsäljningspris 20 kr. per 1 kg.							
Tobaksskatt:				Tobaksskatt:			
efter värde 39 %	7.80	7.80	7.80	efter värde 39 %	7.80	7.80	7.80
för kg. 1, 1.50 o. 1.50...	1	1.50	1.50	för kg. 1.50	1.50	1.50	1.50
				Licensavgift 10 %	2	2	2
Summa	8.80	9.30	9.80	Summa	11.30	11.80	11.30
	Beskattning å inhemsk tillverkning				8.80	9.80	9.80
				Skillnad i kr.	2.50	2	2
				» » %	12.5	10	10
Utförsäljningspris 30 kr. per 1 kg.							
Tobaksskatt:				Tobaksskatt:			
efter värde 39 %	11.70	11.70	11.70	efter värde 39 %	11.70	11.70	11.70
för kg. 1, 1.50 o. 1.50...	1	1.50	1.50	för kg. 1.50	1.50	1.50	1.50
				Licensavgift 10 %	3	3	3
Summa	12.70	13.20	13.20	Summa	16.20	16.20	16.20
	Beskattning å inhemsk tillverkning				12.70	13.20	13.20
				Skillnad i kr.	3.50	3	3
				» » %	11.7	10	10
Utförsäljningspris 40 kr. per 1 kg.							
Tobaksskatt:				Tobaksskatt:			
efter värde 39 %	15.60	15.60	15.60	efter värde 39 %	15.60	15.60	15.60
för kg. 1, 1.50 o. 1.50...	1	1.50	1.50	för kg. 1.50	1.50	1.50	1.50
				Licensavgift 10 %	4	4	4
Summa	16.60	17.10	17.10	Summa	21.10	21.10	21.10
	Beskattning å inhemsk tillverkning				16.60	17.10	17.10
				Skillnad i kr.	4.50	4	4
				» » %	11.3	10	10

Beräknad försäljning under helt år, för vilken försäljning gällande skattesatser tillämpats.

(Angående grunderna för beräkningen, se propositionen överst å sid. 10.)

Varuslag	Antal stycken eller kilogram	Priskurantprisbelopp kronor	Skattesatser		Skattebelopp			Summa skatt		
			i % av pris- kurant- priset	Belopp för		i förhållande till värdet Kronor	i förhållande till myckenheten		Kronor	Utgör i % av pris- kurant- priset
				1 st. öre	1 kg. kronor		Kronor	Utgör i % av pris- kurant- priset		
<i>Monopolbolagets tillverkning.</i>										
Cigarrer	41,100,000 st.	9,040,000	22	0.8	—	1,988,800	328,800	3.64	2,317,600	25.64
Cigarrcigarretter	141,300,000 »	15,826,000	29	0.4	—	4,589,540	565,200	3.57	5,154,740	32.57
Cigarretter	1,204,300,000 »	45,415,000	44	0.2	—	19,982,600	2,408,600	5.80	22,391,200	49.80
Röktobak	1,022,700 kg.	19,050,000	39	—	1	7,429,500	1,022,700	5.87	8,452,200	44.87
Tuggtobak	212,000 »	3,033,000	29	—	1	879,570	212,000	6.99	1,091,570	35.99
Snus	5,100,000 »	20,961,000	37	—	0.50	7,755,570	2,550,000	12.17	10,305,570	49.17
Summa	—	113,325,000	37.61	—	—	42,625,580	7,087,300	6.25	49,712,880	43.86
<i>Tobakshandlarnas import.</i>										
Cigarrer	8,700,000 st.	3,296,000	26	4	—	856,960	348,000	10.56	1,204,960	36.56
Cigarrcigarretter	10,900,000 »	1,720,000	32	2	—	550,400	218,000	12.67	768,400	44.67
Cigarretter	106,200,000 »	7,777,000	39	1	—	3,033,030	1,062,000	13.66	4,095,030	52.66
Röktobak	66,700 kg.	2,415,000	39	—	1.50	941,850	100,050	4.14	1,041,900	43.14
Summa	—	15,208,000	35.39	—	—	5,382,240	1,728,050	11.96	7,110,290	46.75
Totalsumma	—	128,533,000	37.85	—	—	48,007,820	8,815,350	6.86	56,823,170	44.21

Beräknad försäljning under helt år, för vilken försäljning föreslagna skattesatser tillämpats.

(Angående grunderna för beräkningen, se propositionen överst å sid. 10).

Varuslag	Antal stycken eller kilogram	Priskurantprisbelopp kronor	Skattesatser		Skattebelopp			Summa skatt		Ökning (+) eller minskning (-) i förhållande till motsvarande skattebelopp i bilaga 3	
			i % av pris- kurant- priset	Belopp för		i förhållande till värdet Kronor	i förhållande till myckenheten		Kronor		Utgör i % av pris- kurant- priset
				1 st. öre	1 kg. kronor		Kronor	Utgör i % av pris- kurant- priset			
<i>Monopolbolagets tillverkning.</i>											
Cigarrer	41,100,000 st.	9,040,000	22	0.8	—	1,988,800	328,800	3.64	2,317,600	25.64	—
Cigarrcigarretter	141,300,000 »	15,826,000	31	0.4	—	4,906,060	565,200	3.57	5,471,260	34.57	+ 316,520
Cigarretter	1,204,300,000 »	45,415,000	48	0.2	—	21,799,200	2,408,600	5.80	24,207,800	53.80	+ 1,816,600
Röktobak	1,022,700 kg.	19,050,000	39	—	1.50	7,429,500	1,534,050	8.05	8,963,550	47.05	+ 511,350
Tuggtobak	212,000 »	3,033,000	29	—	1.—	879,570	212,000	6.99	1,091,570	35.99	—
Snus	5,100,000 »	20,961,000	37	—	0.75	7,755,570	3,825,000	18.25	11,580,570	55.25	+ 1,275,000
Summa	—	113,325,000	39.50	—	—	44,758,700	8,873,650	7.83	53,632,350	47.33	+ 3,919,470
<i>Tobakshandlarnas import.</i>											
Cigarrer	8,700,000 st.	3,296,000	24	4	—	791,040	348,000	10.56	1,139,040	34.56	— 65,920
Cigarrcigarretter	10,900,000 »	1,720,000	32	2	—	550,400	218,000	12.67	768,400	44.67	—
Cigarretter ¹	106,200,000 »	7,777,000	41	1.2	—	3,188,570	1,274,400	16.89	4,462,970	57.89	+ 367,940
Röktobak	66,700 kg.	2,415,000	39	—	1.50	941,850	100,050	4.14	1,041,900	43.14	—
Summa	—	15,208,000	35.98	—	—	5,471,860	1,940,450	12.76	7,412,310	48.74	+ 302,020
Totalsumma	—	128,533,000	39.08	—	—	50,230,560	10,814,100	8.41	61,044,660	47.49	+ 4,221,490

¹ Enligt departementschefens förslag utgör för importerade cigarretter värdeskatten 39 procent och styckeskatten 1.3 öre; motsvarande skattebelopp bliwa 3,033,030 kronor och 1,380,600 kronor eller sammanlagt 4,413,630 kronor, vilket innefattar en ökning i skattebeloppet för detta varuslag med 318,600 kronor; skatten för samtliga varuslag uppgår till 60,995,320 kronor eller 4,172,150 kronor mera än det belopp, som beräknats i bilaga 3.